

Aventurile piticului prietenos

„A fost odată, ca niciodată, un pitic prietenos, care, auzind de la prietenii lui de Țara Prieteniei, se gândea să plece într-o călătorie spre această țară. A auzit că acolo, va fi un carnaval al prieteniei și era foarte bucuros că va putea încânta lumea de la castel cu jongleriile pe care le făcea. Fără să mai stea pe gânduri, piticul și-a luat rămas bun de la prietenii lui și a pornit în marea aventură, spre Țara Prieteniei. Mergând, tot mergând, începea să se simtă singur, pentru că nu avea cu cine să povestească, nu avea cui să îi arate toate jongleriile pe care știa să le facă și nu avea pe cine să înveselească. Tocmai când se gândea la prietenii lui de acasă, iată că în drum îi apare un împărat cu **straie** roșii și cu o armată de maci roșii după el. Era Roș-Împărat.

- Ce cauți pe aici, piticule? Îl întrebă curios, Roș-Împărat.

- Bună ziua! Caut Țara Prieteniei! spuse piticul prietenos. Cred că nu sunt pe drumul cel bun, pentru că pe aici totul este roșu. Oare mi-ai putea arăta drumul bun ca să ajung acolo?

- Ei, nu ai greșit drumul, aici este țara lui Roș-Împărat, adică a mea! Uită-te la frumusețea macilor de pe câmp! Toți sunt roșii! Roșu înseamnă iubire, dragoste pentru cei din jurul tău, eu sunt prietenul oamenilor, spuse acesta trist.

-Și dacă roșu înseamnă dragoste și iubire, de ce o spui atât de trist?

-Sunt trist pentru că nu mai cui să ofer dragostea mea. Toți frații mei s-au supărat pentru că m-am lăudat că eu sunt mai frumos și mai prietenos și...am rămas singur...

Atunci, fără să mai stea pe gânduri, piticul prietenos, pentru că avea atâta iubire și prietenie de oferit, se apucă să facă câteva jonglerii, încât reușește să-l înveselească pe Roș-Împărat.

-Pentru că tu ai reușit să mă înveselești, am să îți arăt drumul spre Țara Prieteniei și, mai mult decât atât, am să vin cu tine! Va trebui să treci prin ținuturile fraților mei și să deschizi poarta castelului, din Țara Prieteniei. Vreau să imi văd frații, de care imi este atât de dor și pe care îi iubesc atât de mult! Vreau să le spun că toți suntem la fel de frumoși și de prietenoși!

Zis și făcut! Piticul prietenos, împreună cu Roș-Împărat au plecat în căutarea Țării Prieteniei și a fraților acestuia. Mergând mai departe, iată că cei doi prieteni au ajuns în țara lui Portocaliu-Împărat. Încruntat, acesta le-a ieșit în cale cu o armată de portocale, spunând că el este cel mai bun prieten, pentru că dă vitamine lumii întregi. Când s-au văzut, a și început cearta, fiecare laudându-se care este cel mai bun prieten al oamenilor. Fără să mai stea pe gânduri, piticul a început să cânte cântecul prieteniei:

"Mâna să mi-o dai și totul va fi bine,

Toți prietenii vor fi,

Cu tine-atunci când vei dori!"

Auzind acest cântec, cei doi s-au și oprit din ceartă și au înțeles că trebuie să își dea mâna, fără să se mai laude, pentru că amândoi sunt la fel de frumoși și de prietenoși.

Piticul, nemaiavând curaj să își continue singur drumul spre Țara Prieteniei, i-a rugat pe cei doi să îl însoțească, și, uite-așa cei trei prieteni au pornit la drum.

Continuându-și drumul, cei trei prieteni ajung în țara lui Galben-Împărat. Văzând de la departare, că cineva a venit în **ținutul** lui, acesta s-a apropiat de ei și i-a întâmpinat pe cei doi cu o armată de steluțe galbene, curioase să vadă cine sunt musfirii. Cum s-au întâlnit...cei trei împărați....au și început să se certe:

-Eu sunt cel mai bun prieten! spuse Galben-Împărat! Uite ce frumos strălucesc stele și luna pe cer atunci când este noapte! Uite ce frumos luminează razele soarelui atunci când este zi! Oamenii se bucură de darurile mele!

-Ba eu sunt cel mai bun prieten! spuse Roș-Împărat!

-Ba eu sunt cel mai prietenos dintre voi, spuse Portocaliu-Împărat, eu sunt culoarea vitaminelor ce dau putere!

Auzindu-i, piticul prietenos a început să le cânte cântecul magic al prieteniei:

"Mâna să mi-o dai și totul va fi bine,
Toți prietenii vor fi,
Cu tine-atunci când vei dori!"

În acel moment, cei trei s-au oprit din ceartă și s-au luat de mână. Și-au dat seama că lumea ar fi mai frumoasă dacă nu s-ar mai certa.

Veseli, cei patru prietenii, și-au continuat drumul spre Țara Prieteniei. Pe drum, ei cântau în continuare, cântecul prieteniei și iată că au ajuns în țara lui Verde-Împărat. Acesta și-a trimis soldații, niște frunze, să nu îi lase să treacă pe acolo, dar aceștia când au văzut câtă mulțime se apropie, au fugit înapoi la Verde-Împărat spunându-i că se apropie o armată de soldați roșii, portocalii și galbeni. Auzind lucrul acesta, Verde-Împărat s-a și gândit că frații lui au venit să se laude care este cel mai bun prieten și le-a ieșit în cale spunându-le:

- Dacă ați venit să îmi spuneți care dintre voi este cel mai bun prieten al oamenilor, să știți că eu sunt! Uitați-vă la verdele frunzelor, al copacilor și al firelor de iarbă! Eu semnific viața!

De cum au auzit ceilalți frați aceste lucruri, iar au pornit certa, dar cântecul piticului prietenos făcea minuni.

"Mâna să mi-o dai și totul va fi bine,
Toți prietenii vor fi,
Cu tine-atunci când vei dori!"

Într-adevăr, cântecul piticului a reușit să îi liniștească și au înțeles că toți sunt la fel de importanți și de iubiți. Ținându-se de mână, așa cum îi îndemna cântecul, au pornit mai departe, în căutarea Țării Prieteniei. Verde-Împărat știa cel mai bine drumul, dar îi era și frică pentru că știa că îl va întâlni pe Albastru-Împărat, un împărat **mânios**. Chiar așa s-a și întâmplat când au ajuns pe malul unei ape. Toți se întrebau cum vor ajunge în Țara Prieteniei, pentru că nu aveau bărcuțe. Deodată se aude o voce puternică:

- Soldați, pregătiți-vă să trecem această mare de apă! Pe loc, frunzele s-au așezat pe apă, plutind și uite-așa au reușit să treacă marea de apă, când deodată, vine un val puternic, gata-gata să îi răstoarne. Era Albastru-Împărat, mânios.

-Degeaba ați venit să îmi spuneți că sunteți prietenii mei mai buni decât mine! Eu sunt cel mai prietenos! Uitați-vă la frumusețea cerului și a mării ! Și din nou a început cearta între frați, până când, o voce suavă și dulce cânta cântecul prieteniei:

"Mâna să mi-o dai și totul va fi bine,
Toți prietenii vor fi,
Cu tine-atunci când vei dori!"

În acel moment toți frații, Roșu, Portocaliu, Galben, Verde și Albastru-Împărat și-au dat mâinile și și-au continuat drumul.

Mergând, tot mergând, iată că au ajuns pe un tărâm fermecat, plin de pietre prețioase, de culoare indigo. Au ajuns în țara lui Indigo-Împărat. Supărat, acesta dăduse ordin soldaților, niște pietre prețioase și cristale, să nu dea voie nimănui să pășească în ținutul lui, pentru că el este cel

mai bun prieten și cel mai important. Dorindu-și cu toții să ajungă în Țara Prieteniei, aceștia nu s-au speriat de soldații lui Indigo-Împărat și au început să cânte cu toată puterea cântecul prieteniei:

"Mâna să mi-o dai și totul va fi bine,
Toți prietenii vor fi,
Cu tine-atunci când vei dori!"

Auzind acest cântec, Indigo-Împărat a fost cuprins de dorința de a merge și de a-și îmbrățișa frații, și fără să mai stea pe gânduri, a fugit și și-a îmbrățișat frații, bucurându-se din nou, ca atunci când erau copii.

-Să mergem cu toții în Țara Prieteniei, mai avem doar puțin! Și uite-așa, împreună cu soldații lor, mergeau cântând plini de bucurie, către fratele lor cel mai mic, Violet-Împărat. Acesta aștepta cu nerăbdare să își revadă frații și le spuse așa:

-Eu sunt culoarea înțelepciunii! Haideți să mergem în Țara Prieteniei, să răspândim iubire și prietenie tuturor! Și ținându-se de mână, așa cum ne spune și cântecul prieteniei, au ajuns în Țara Prieteniei, în fața Castelului Prieteniei. Mai trebuia doar să deschidă poarta...

Gândindu-se cum să deschidă poarta, iată că din cer au început să cadă câteva picături de ploaie...apoi a ieșit soarele și...într-o clipită, piticul nostru a rămas singur singurel...toate culorile dispăruseră...Dar oare unde? Ele s-au prins de mână și au zburat în înaltul cerului, formând un curcubeu. Iată că poarta Castelului Prieteniei s-a deschis și curcubeul l-a îndemnat pe piticul nostru să intre bucuros și să bucure prietenii de acolo cu toate jongleriile pe care acesta știa să le facă. Atunci acesta a mulțumit curcubeului de pe cer pentru ajutorul oferit și a înțeles că semnul prieteniei și al pacii este curcubeul, care va veghea deasupra Țării Prieteniei. Și uite-așa, piticul a ajuns în Țara Prietenie, adică la noi în grupă!

Și-am încălecat pe-o șarpe și v-am spus poveste-așa!"